

(המשך מעמוד 6)

הקטנה פחדה מפני יוגוסלביה הגדולה, ולאחר מכן מפני ברית המועצות האדירה. על כן התקשרה עם סין הרחוקה, שאינה יכולה לסכן את עצמאותה, אך היכולה להמעיט את הלחץ הסובייטי עליה. גם ברית ירושלים-טבראן וברית ירושלים-אדיס-אבבה דומות לגשרים כאלה, נזקל לראשי העולם הערבי.

יורש נוח יותר. קוסיגין בא להאניו בראש משלחת בדרג גבוה ביותר, כדי לבנות גשר כזה. הוא כבר הבטיח להאנוי עזרה מול סגנת ההתקפה האמריקאית, ש' שוב אינה אקטואלית.

לפני שנה היתה יוזמה זו מעוררת גל של זעם באמריקה. כיום פוטרם אותה האמריקאים במשיכת-כתף. בלבם כבר השלי-מו עם נטישת אסיה הדרומית. קרוב לודאי שהם יעדיפו, כיורשים, את הסובייטים על פני הסינים.

אולם הסינים יהיו פחות סובלניים. ה' תוצאה הבטוחה: התרפה נוספת של המאבק בין שני הענקים האדומים.

גרמניה

פאניקה מול פאנקוב

בעוד שאלכסי קוסיגין מסייר ונואם ב' האנוי (ראה לעיל), לומד ואלטר אולברכט כמה מילים ערביות, לקראת ביקורו ב' קאהיר. גם זהו ביקור בעל חשיבות מ' מדרגה ראשונה.

מובן מאליו כי הישראלים מפנים אה' עיקר תשומת לבם להשפעת הביקור על מאוזן ירושלים-קאהיר ועל יחסי ירושלים-בון. אך גם בלי צדדים אלה, זהו ביקור בעל חשיבות היסטורית.

כי זוהי הפעם הראשונה שראש ממשלת גרמניה המזרחית מבקר במדינה זרה, שאינה קומוניסטית. ולא במדינה סתם, אלא ב' מדינה התופסת עמדת-מפתח בעולמם של הבלתי-מודעים.

בדרכה של "הקהילה הדמוקרטית ה' גרמנית" זהו תמרור חשוב.

"**השטחים השדודים**". פירושו של תמרור זה: כשלוש של גרמניה המערבית להחרים את גרמניה המזרחית, להעמיד פנים כאילו אינה קיימת.

במשך תריסר שנים זכה נסיון זה ל' הצלחה רבה, בדומה לנסיון הערבים להח' רים את ישראל. בון הטילה חרם על "ממשלת פאנקוב", איימה לנתק את יחסיה עם כל מדינה שתכיר בקיומה.

היה טעם מדיני לעמדה זו כל עוד היתה תקווה כלשהי לאיחודו הקרוב של גרמניה. אולם תקווה זו מתה ברגע ש' גרמניה המערבית התקרבה לבעלות על נשק גרעיני. שום ממשלה סובייטית שוב אינה יכולה להרשות את האיחוד — שפירושו סיפוח המזרח הקטן יותר למערב החזק והעשיר, והאזרת העוצמה המערב-גרמנית.

בון לא ויתר המעולם על תביעתה "ל' החזיר לגרמניה" את השטחים שאיבדה בתום מלחמת-העולם השניה. שטחים אלה שייכים עתה לברית-המועצות, לפולין ול' צ'כוסלובקיה. אם תשתלט ממשלת-בון על גרמניה המזרחית, יהיה השלב הבא נסיונה להשתלט על שטחים אלה. על כן מאוחדת כל אירופה המזרחית נגד האיחוד.

טובה גדולה. על כן ברור לחלוטין כי קיומן של שתי הגרמניות יישאר עובדה קיימת במשך שנים רבות, ואולי במשך כמה דורות. אולם גרמניה המערבית מסר-בת להסיק מכך את המסקנות, להשלים בהדרגה עם המצב, להקים גשרים בין שתי הגרמניות.

בעלי-המחשבה הבלתי-חלויים במערב מנ' סים לשנות גישה עקרה זו. אמר לא מכבר עורך שבועון גרמני לעורך שבועון ישראלי, בשיחה פרטית: "אנא, הכירו בגרמניה ה' מזרחית! בכך תעשו לנו טובה גדולה, כי הדבר יעזור לממשלת בון להשלים עם המציאות."

ישראל לא עשתה זאת. אולם קאהיר, בנטלה את היוזמה הנוצרת בידיה, הצעידה עתה את התהליך צעד גדול קדימה. מכאן הפאניקה שהשתלטה בשבוע האחרון במשרדי בון.

* פאנקוב היא שכונה בברלין המזרחית. בה נמצאים משרדי ממשלת גרמניה ה' מזרחית. בון משתמשת במושג מנוחז זה כדי להימנע מן הצורך לקרוא לה "ממשלת ברלין". הדבר מזכיר את נסיון הערבית לקרוא לממשלת ישראל בשם "שלטונות תלאביב".

יש להם דבר משותף!

כי היא עשימה לכולם!

פרסום ד"ר יעקביון